

Türk Dilinin Başkenti

KARAMAN

Karaman Valisi Süleyman Kahraman:

“Karaman, zamanı şekillendiren kadim şehirlerden biridir”

Röportaj: Kasım TURGUT

K. TURGUT: Sayın Valim, Türk dilinin başkentinde, bozkırın yayla ile kesiştiği yer olarak tanımlanan bir ilde görevdesiniz. Karaman’a vali olmadan önceki düşünceleriniz ve vali olduktan sonraki düşünceleriniz nedir.

S.KAHRAMAN: Her hakikatin öncesinde bir hayal vardır. Ben de Karaman’a gelmeden önce bu şehri elbette ki hayal ettim. Oysa bu şehre gelince gördüm ki hayal etmek, bu şehri anlamanın bin bir yolundan sadece biri... Karaman’ın tarihsel süreçteki sesini, soluğunu ve gönüllerde bıraktığı izleri düşününce elbette ki böyle bir şehrin sesine sesimizin, soluğuna soluğumuzun karışması insanı mutlu ediyor, heyecanlandırıyor. Ben böyle bir sevinçle ve heyecanla attım bu şehre ilk adımlımı.

Dediğiniz doğrudur. Bir yanında yüce dağlar, öte yanında bereketli ovalar var. Ve Karaman farklı mekânların ve farklı zamanların kesiştiği yerde duruyor. Karaman’ı anlamak için de öncelikle Karaman’ın durduğu yeri bilmek gerekiyor.

Karaman farklı zamanların kavşağında ve kendisine çıkan tüm yolların ötesinde bir şehir... Gelince anladım ki, bu fanî hayat, bu şehrin güzelliklerini hakkıyla tanımaya, değerlerini hakkıyla yaşamaya yetmeyecek kadar kısadır. İnsan sadece Yunus Emre’yi, Mevlâna’yı, Karamanoğlu Mehmet Bey’i, Siyahser Sultan’ı, İbrahim Bey’i anlamak için yıllarını vermeli; çünkü anlamak için yaşamak gerekiyor... Sizi bütün samimiyetiyle karşılar, ağırlar; ama siz

Karaman’ı anlamaya çalışmadığınız sürece o kendisini anlatmayacak kadar mütevazıdır...

Bu şehri anlamak için Tapucak’ın, Larende’nin sokaklarında gezmelisiniz. Her taşına eğilip bakmalı, insanıyla göz göze gelmelisiniz. Zeyve’den bir yudum su içmeli, Nadire’den yitip giden zamanları seyretmelisiniz. Bu şehri hem hayal etmelisiniz anlamak için hem de hakikatini yaşamak zorundasınız.

Karaman’ı bildiğiniz kadar, Karaman’da kaybolanların da peşine düşmelisiniz. Karaman’a gelince anladım ki Karaman’ın büyüklüğünü kavrayabilmek için Karaman’ın ruhundaki bütünlüğün farkına varmak gerekiyor. Karaman’ı arayan kendini bulur, Karaman’ı öğrenmeye çalışan kendini öğrenir...

Karaman bozkırın bağrında bir yudum serin su gibidir. Caddesiyle, sokağıyla, insanıyla, dünüyle, bugünüyle ferahlatır insanı... Bu şehre gelirken yol boyu bu şehri hayal ettim... Bugün hakikatleriyle, insanıyla hemhâl oldum ve son derece bahtıyırım.

Velhasıl, aradığımdan, beklediğimden, hayalimdekenden çok öte bir şehirle karşılaştım. Kültür-sanat hayatıyla, ekonomisiyle, tarımıyla, eğitimdeki yerile, tarihiyle; ama en önemlisi insanıyla yüce bir şehir ve bu şehir daha yükseklerde olmayı hak ediyor. Biz de inşallah bu şehrin yüce duruşunu korumak ve onu daha yükseklerle taşımak için gayret ediyoruz.

K. TURGUT: Karaman il 2023 yılı projesi var mı? Cumhuriyet’in 100.yılında Karaman’ı nerede görmek istiyorsunuz?

S.KAHRAMAN: Yarını düşünmek, yarını inşa etmenin ilk adımdır diye dü-

şünüyorum. Hani Büyük Usta Mimar Sinan'ın Süleymaniye'yi inşa etme sürecinde bir anısı anlatılır. Boş bir meydana, şimdi Süleymaniye'nin olduğu yerde, sabahtan akşama kadar düşünür. Sonra beklenmedik bir hareketle çırakların, kalfaların arasından geçip Süleymaniye'nin cümle kapısının olduğu yere yönelir, cami kapısındaki halıyı kaldırırlar gibi bir hareketle çıkıp gider.

Büyük Usta Sinan, Süleymaniye'yi önce hayalinde inşa etti. Biz de Karaman'ın geleceğini aynı anlayışla kurmak, oluşturmak istiyoruz. Bugünü, Karaman'ın yarınını düşünmek için bir fırsat olarak algılamak gerekiyor önce. 2023'ü böyle bir fırsatı, imkâna dönüştürdüğü için önemsiyoruz.

Karaman, zamanın şekillendirdiği sıradan bir şehir değil. Karaman, zamanı şekillendiren kadim bir şehirlerden biri... Böyle bir şehrin yarınını suskunlukla inşa edemezsiniz. Bu sebeple ne olursa olsun, bu şehirde yaşayan yediden yetmişe herkesin, ayrıca bu şehre yol düşenlerin, bu şehre gönül verenlerin 2023 sürecine aktif katılımını sağlamayı hedefliyoruz.

Biz bu sürecin, sonu suskunluk olan tartışmalarla geçirilmesinin önüne geçebilmek için, bu sürece herkesi dahil ederek, sonuçta pratik yararı olan hedefler ortaya koymanın gayretindeyiz.

Karaman'ın yarınını, Karaman'ın dününden ayrı düşünemeyiz. 2023 vizyonu vesilesiyle, bu kadim şehrin, yaşadığı zamanlarla, korunan ve kaybolan mekânlarıyla, yediden yetmişe tüm insanlarıyla, ekonomik, kültürel-sosyal hayatıyla, tarımıyla, sanayisiyle yeniden ve doğru tanımlanmasını arzuluyoruz ve gayretimiz de bu yöndedir. Karaman'ın dönüşümü kadar kaybolan Karaman'ın dönüşünü gerçekleştirmek istiyoruz. Yarın, nasıl bir Karaman'ı bekliyor ve Karaman nasıl bir 'yarın'a gidiyor. Bunlar durup üzerinde tartışılması, düşünülmesi gereken konular. Şehirlerin büyümesine rağmen dünyanın küçüldüğüne şahit oluyoruz. Küreselleşme diye bir gerçek var. Bu gerçek türlü imkânlar sunduğu gibi geleneksel değerlerin eriyip yok olmasına sebep oluyor.

Biz Karaman'ı sahip olduğu değerleri kaybetmeden yarınlara taşımanın gayretindeyiz. İster ekonomik anlamda olsun, ister kültürel anlamda olsun, her alanda ve tüm zamanlarda Karaman'ı iyi okumak gerekiyor. Sezai Karakoç bir denemesinde "zamanın fethi, uzayın fethinden önemli ve aslında o fethin de sebebidir. Kişinin ve toplumun zamanla olan hesaplaşması, tarihle olan hesaplaşması, şimdiki zamanın tek garantisidir." der.

Biz önce Karaman'ın zamanını anlamak ve anlatmak istiyoruz. Karaman Mehmet Bey'in fermanıyla, Yunus'un-Mevlâna'nın sedasıyla, Binbirkiliseyle, Derbe ile tüm zamanlar boyunca tarihin bir nesnesi olmaktan ziyade öznesi olmayı başarmış bir şehir. Biz 2023'te Karaman'ı ülkemizin sosyal-kültürel hayatında söz sahibi şehirlerden birisi olarak görmeyi istiyoruz.

Karaman'ı 2023'te kültürel hayatın odaklandığı bir merkez olarak hayal ediyoruz. Karaman, zamanın cümlesinde bir nesne değil, özne olarak görmeyi diliyoruz. Bunu yaparken de özellikle çocuklarımızı ve gençlerimizi önelemek, onların bu sürece daha aktif katılımını sağlayacak projeler düşünüyoruz.

Karaman'ın vizyonu içinde, turizm, önemli bir yere sahip. Özellikle Binbirkilise, Değle gibi Hristiyanlık açısından önemli merkezlerin olduğu bir coğrafyadayız. Ayrıca bu şehir Hz.Yunus Emre'nin ebedî istirahathte olduğu, Mevlâna'nın annesini bağrında dinlendiren bir şe-

hir... Bunun dışında hepimizin bildiği gibi Türkçemizin kaderinde hiçbir şehre nasip olmayan bir aktif rolün de sahibi... Tüm bu değerleri bir imkâna dönüştürerek 2023'te Karaman'ı turizmde de önemli merkezlerden biri haline getirmeyi hayal ediyoruz.

Hani en başta dediğimiz gibi Karaman bir yanında yüce dağların öte yanında bereketli ovaların olduğu bir şehir. Karaman ülkemizin tarım hayatında en önemli üretim merkezlerinden biri. 2023'te Karaman'ı sadece ülkemiz için değil tüm dünya için önemli bir tarım merkezi haline getirmeyi umut ediyor, çiftçilerimize bu yönde şimdiden destekler sağlıyoruz.

Tabii tüm bunları, Karaman'ın doğasını da yok etmeden, kaynaklarına zarar vermeden yapmayı hedefliyoruz. 2023'te bu şehrin yer altı su sorunu olmamalı, bunun için 2023'e kadar tarımdaki temel sorunları halletmeli. Karaman, modern tarımın imkânlarıyla, doğal ürünlerin yetiştirildiği, ürünleri ülke ve dünya pazarında aranan bir il olacaktır inşallah.

Karaman, sanayisiyle de önemli bir şehrimiz.2010 yılında 272 milyon dolar olan ihracatımız geçmiş yılların artış ortalamaları göz önünde bulundurulduğunda 2023 yılında ihracatın 2 milyar dolar olması öngörülmektedir. Karaman 2023'e kadar eğitimdeki başarısını katlayacak devam ettirecek, ilköğretimiyle, ortaöğretimiyle, üniversitesiyle örnek bir il olacaktır inşallah.

Sonuçta biz Karaman'ı ekonomide, kültürel hayatta, sanayide, tarımda, hayvancılıkta, eğitimde önemli bir merkez olarak görmek istiyoruz. Biz 2023'ün Karaman'ını hayal ediyoruz; ama bu hakikatten uzak olduğumuz anlamına gelmesin. Biz Karaman'ın hakikatine o kadar gönül verdik ki hayallerimiz de bu hakikatin hizmetçisidir. Zaman bizi, Karaman'ı yormayacak; Karaman zamanı yorumlayacak... Umudumuz bu! Gayretimiz de bu yöndedir...

K. TURGUT: Türk Dil Bayramı ve Yunus Emre'yi Anma etkinliklerinden bahsedermisiniz?

S.KAHRAMAN: Yunus Emre'yi, Mehmet Bey'i bağrında dinlendiren, Mevlâna'yı misafir edip, ağırlayan bir şehir Karaman! Türlü vesilelerle Yunus Emre'yi, Mevlâna'yı, Mehmet Bey'i yâd eden bir şehir! Dünyada kaç metropole böyle bir nimet nasip olmuştur, kaç metropolün kendini Yunus'la, Mevlâna'yla, Mehmet Beyle anlatma şansı vardır ki? Şahsım ve Karaman adına diyebilirim ki bu fani dünyada hissemize Hz.Yunus'u yad etmek düştüğü için bahtıyarız. Ayrıca Karaman, Türkçemizin kaderinde benzeri olmayan bir cümledir diyebiliriz.

Biz Türk Dil Bayramı'nda da, Yunus Emre'yi Anma Etkinlikleri'nde de halkımızı nitelikli faaliyetlerle buluşturmak istiyoruz. Her iki etkinliği de bir festival havasından kurtaralım diye umut ve gayret ediyoruz. Elbette halkın eğlence ihtiyacına yönelik faaliyetler olacaktır;

ama bunlar başka etkinliklerin içinde olmalı. Türkçe de Yunus Emre de bir festival havasında ele alınamayacak kadar ciddi değerler... Nitelikli yayınlarla, kütüphanelerle, tiyatrolarla, sinemalarla, müzelerle vb. Karaman kültürel ve sosyal bir merkeze dönüşmeli. Kültür-sanat hayatında bir cazibe merkezi olarak var olmalı...

Zaman taştan da yapılsa mermerden de yapılsa binaları, yolları yani maddi olanı yok edebilir, eritebilir... Bunun örneğini yakın zamanda Japonya'da gördük. Ama zaman bir Yunus Emre'yi yok edebilir mi? Bir Mehmet Bey'i yok edebilir mi?

Karaman olarak diyoruz ki "sözümüz, özümüzdür ve özümüzü ancak sözümüzle dile getirebiliriz." Türkçe bizim şahsiyetimiz, kimliğimiz... Biz ruhumuzu bu dile işlemişiz. Yunus gönlündekini gönüllerimize bu dile işlemiş... Yunus'a ulaşabilmek için önce onun dilini bilmek gerekmez mi? Orta Asya'dan bugüne kadar yaşadığımız her şey, attığımız her adım, acılarımız ve sevinçlerimiz karşılığını Türkçede bulmuştur. Her kelime, ecdadımızın ortaya koyduğu o eşsiz medeniyetten doğmuştur. Fermanıyla Türkçeyi onurlandıran Karamanoğlu Mehmet Bey, şiirleriyle tüm dünyaya hoşgörüyü öğütleyen Yunus Emre, Türkiye Cumhuriyeti'nin temel felsefesini "yurtta sulh, cihanda sulh" sözünüyle özetleyen Mustafa Kemal Atatürk bu medeniyetin sözcüleridir ve onlar sözleriyle bu milletin özünü dillendir-

dirmişlerdir. Bu değerleri korumak, bu ülkede yediden yetmişe, herkesin en aslı ödevi olmalıdır. Türkçenin her kelimesi Türk milletinin dünü, bugünü ve yarını demektir... Ve kaybettiğimiz her kelime dünümüzden, bugünümüzden ve yarınımızdan bir şeyler götürecektir, bir şeyler eksiltecektir. İşte bunun için bu bayramı festival havasından kurtarıp nitelikli bir faaliyete dönüştürmek istiyoruz. "Biz" olmak ve "bir" olmak için Türkçemize sahip çıkmalıyız. Bunu da sadece kitaplar çıkararak, konferanslar vererek yapamayız.

Bunun içinde ekonomide de aktif olmalıyız, sanayide de aktif olmalıyız. En başta teknolojiye de üreten bir konuma gelmeliyiz. Üretmediğimiz zaman başkalarının ürettiğine bağımlı yaşadığımız zaman ister istemez dilimize yabancı kelimeler girecektir. Karaman Türk Dil Bayramı bu bakımdan büyük önem taşıyor; çünkü bu bayram milletimizin sözünü ve özünü yaşatma çabasıdır, bu sorumluluğu daima taze ve canlı tutma isteği ve gayretidir.

K. TURGUT: Karaman'da başlatmış olduğunuz geçici tarım işçilerine yönelik projeden bahsedermisiniz? Sizin için bu proje niçin bu kadar önemli?

S.KAHRAMAN: Aslında tüm yollar aynı yere çıkıyor. Bu şehir Yunus Emre'nin şehri. Biz de Yunus'un izinden gidiyoruz. "Yaratılan her şeyi Yaratıcı'dan ötürü" sevmek gerektiğine inanıyoruz. Elbette ki yaratılanların içinde en başta insan geliyor. İnsan kâinatın anlamı; çünkü kainatı anlamlandıran insan... Biz insanı, insanımızı anlamak zorundayız.

Onların acısını acımız, sevincini sevincimiz bilmediğimiz müddetçe, birbirimizi kardeşimizi, anne-babamızı sevdiğimiz gibi sevmeyi müddetçe kalbimiz huzur bulmayacaktır. Bu projemizi Karaman'ın tarihteki ağırbaşlılığının, mütevaziliğinin, yardımseverliğinin bir devamı gibi görüyorum. Bu projeyi, seleflerimizden devraldığımız bir emanet diye düşünüyorum. "Halka hizmet Hakk'a hizmettir, insanı yaşat ki devlet yaşasın" diyen bir geleneğin sahipleri olarak yola çıktık. En önemlisi vicdanlarımız var ve biz yaşadığımız hayatın hesabını önce vicdanlarımızda verece-

ğiz. Birimiz acı çekerken, birimiz yokluk içindeyken bir diğeri gülüyorsa “biz” olmaktan “bir” olmaktan bahsedemeyiz. Böyle düşünerek, geçici tarım işçilerimizin yaşama şartlarına yönelik adımlar attık.

Geçici tarım işçileri için oluşturulan yerleşim alanında zemin tesviyesi yapılarak çevre drenaj kanalları yapılmıştır. Tarım işçilerinin daha rahat ortamda yaşamlarını sürdürmeleri için yapılan prefabrik yapılarda 1 adet seyyar wc konteynırı, 1 adet seyyar duş konteynırı ve 1 adet mutfak konteynırı oluşturulmuştur. 6 adet buzdolabı, 6 adet çamaşır makinesi ve 32 adet yemek pişirme ocağı alınarak banyoların ve mutfakların iç tefrişatı tamamlanmıştır.

Gün boyu çalışan tarım işçilerin temizlik ihtiyaçlarında kolaylık sağlamak için banyo ve mutfak konteynırlarının üzerine güneş enerji kollektörleri yerleştirilerek onların devamlı olarak sıcak su kullanmalarını sağladık. Çevre aydınlatma ve kullanımı için gerekli olan enerji nakil hatları ve tesisatları yapılmıştır.

Tarım işçilerin daha sağlıklı ve temiz kullanmalarını sağlamak için içme ve kullanma suyu için gerekli olan şebeke hatları yapılarak belli alanlarda çeşmeler oluşturulmuştur. Onlar için prefabrik yapılar inşa ettik, su götürdük, elektrik götürdük, çocuklarına okul imkânı sağladık. Bu bir proje değildir. Bu Karaman’ı bugüne getiren ruhtur...

K. TURGUT: Karaman için simgesel kent tanımlaması yapılmak istenirse, Karaman’ı tanımlayan cümle ne olurdu?

S.KAHRAMAN: İbrahim Bey İmareti’nin ahşap işçiliği yönünden eşsiz bir kapısı vardır ve o kapının üstünde bu şehrin ruhunu anlatan eşsiz güzellikte bir söz

vardır: KAPIMIZ AÇIKTIR GİRENE, LOKMAMIZ HELALDİR YİYENE... Yunus Emre’nin sırlandığı bu toprakları bundan daha güzel tanımlayan bir cümle yoktur diye düşünüyorum. Karaman, bizim medeniyetimizin kalbidir, gönlüdür... Onu tanıyan bu medeniyeti tanır, onu bilen kendini bilir... Karaman cömert, mütevazı bir ev sahibidir. Hani diyor ya Yunus:

**“Gelin tanış olalım
İşi kolay kılalım
Sevelim sevillelim
Dünya kimseye kalmaz”**

Evet bu fani dünyada gönlümüzün kapısını kimselere kapatmadan yaşamalıyız. Birbirimizi sevgiyle, saygıyla ağırlamalıyız gönül hanemizde...

K. TURGUT: Mülki idare mesleğine yeni başlayanlara neler söylemek istersiniz?

S.KAHRAMAN: Yeni başlayan arkadaşlar öncelikle şunu iyi bilmeli. Bir şehre hizmet noktasında ilk adım bu mesleği “insanlara hizmet etmede” bir fırsat olarak görmektir. Birçok insana nasip olmayacak bir fırsat... Ve hedefimiz gittiğimiz şehrin insanına saygınlık kazandırmak olmalıdır.

Eğer hedefiniz bu olursa, attığınız her adımda halkın katkısına ve katılımına şahit olursunuz. Ayrıcalık ve ayrımcılıktan uzak durulmalı, bürokrasi indirilebilecek en asgari seviyeye indirilmelidir. Aslında zor diye bir şey yok. Biz kolay olanları biriktirerek zoru ortaya çıkarıyoruz. Her adımı vaktinde atmamız. Koltuk en az vakit geçirdiğimiz yer olmalı. İnsanların arasında olmalıyız, işleri sahada takip etmeliyiz. Biz bu iradeyi, bu idareyi ortaya koyabilirsek, gösterdiğimiz sevginin bin kat olarak geri dönüşüne tanık oluruz.

Sayın Süleyman KAHRAMAN’IN Özgeçmişi:

1956 yılında Kırıkkale’de doğdu. İlk, Orta ve Lise eğitimini Kırıkkale, Ankara ve İstanbul’da tamamladı. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi İktisat ve Maliye Bölümünden 1980’de mezun oldu. 1976 yılında TUSAŞ(Türk Uçak Sanayi A.Ş.) Genel Müdürlüğünde iş hayatına başladı. 1981 yılında İstanbul Maiyet Memuru (Kaymakam adayı) olarak Mülki İdare Amirliğine başladı. Zeytinburnu Kaymakam Refikliği, Çorum – Ortaköy Kaymakam Vekilliği, Maden Kaymakam ve Belediye Başkan Vekilliği, Saimbeyli, Mengen, Kozluk ve Haymana Kaymakamlığı görevlerinde bulundu. 1989 yılında Mülkiye Müfettişliğine atandı. 22.10.2004- 11.05.2010 tarihleri arasında İstanbul Büyükşehir Belediyesi Teftiş Kurulu Başkanlığı görevini yürüttü. 11.05.2010 tarih Karaman Valiliğine atandı. İngilizce bilen KAHRAMAN evli olup 3 çocuk babasıdır.

TÜRK DİLİNİN BAŞKENTİ KARAMAN

Kapımız Açıktır Girene,
Lokmamız Helaldir Yiyene...

KARAMAN'ın Tarihi

Karaman kentinin ilk kuruluş tarihi kesin olarak bilinmemekle beraber yapılan arkeolojik kazılar neticesinde, önemli bir yerleşim bölgesi, ticaret ve kültür merkezi olduğuna dair belgeler bulunmuştur.

Karaman ve çevresinin M.Ö.8000 yıllarında yerleşik iskana sahip olduğu ortaya konulmuştur. İl; Hititler zamanında bir askeri ve ticaret merkezi olmuş daha sonra Firigya ve Lidya'lıların egemenliğine geçmiş, M.Ö.322 de Yunan Kralı Perdikkos ve Filippos'un işgaline ve talanına uğramıştır. Karamanoğulları Anadolu Selçuklu Devletinin zayıflamasından ve yıkılmasından sonra bağımsızlıklarını ilan edip Karamanoğlu Devletini kurmuşlardır.

Karamanoğulları OĞUZ'ların SALUR boyuna mensuptur. 24. Oğuz boyu şunlardır. 1. Kayı 2. Bayat 3. Alkaevli 4. Karaevli 5. Yazır 6. Döğer 7. Dondurga 8.Yaparlı 9.Avşar 10. Kızık 11. Beğdili 12. Karkın 13. Bayındır 14. Biçene 15. Çavuldur 16. Çepni 17. Salur 18. Eymür 19. Alayuntlu 20. Üreğir 21. İğdiz 22. Büğdüz 23. Yuva 24. Kınık. Bu 24 boy 6 ata da birleşir. 1. Günhan 2. Ayhan 3. Yıldızhan 4. Gökhan 5. Dağhan 6.Denizhan. Şehir Klasik dönemlerde LARENDE Olarak bilinir.

Larende, 1256 da Karamanoğulları devletinin başkenti olmuştur. Larende, Cumhuriyet Döneminde KARAMAN adını almıştır. Karamanoğlu Mehmet bey Konya civarında Moğollarla yaptığı

savaşı kazanarak Konya'yı moğal işgalinden kurtarmış ve Karamanoğlu Devletinin başkenti yapmıştır.

O tarihlerde Anadolu Selçuklularının resmi dili Arapça, edebiyat dili Farsça idi. Yönetenlerle yönetilenler arasında dil konusunda büyük farklılıklar meydana gelmişti. Dil farkı büyük reaksiyonlar doğurdu.

Hacı Bektaş Veli, Tapduk Emre, Yunus Emre, Aşık Paşa, Sarı Saltuk ve Karamanoğlu Mehmet Bey başta olmak üzere daha birçok kültür tarihinin büyük simaları Türk kültür ve medeniyetinin tahrip edilmekte ve yok edilmekte olduğunu görerek, siyasi ve kültürel taarruza geçmişlerdir.

Karamanoğlu Mehmet Bey Türk Milliyetçilik tarihine altın harflerle yazılması gereken 13 Mayıs 1277 yılında yayınlandığı bir fermanla Türkçe'nin zaferini sağlamıştır. Bu fermanla "Bu günden sonra hiç kimse sarayda, divanda, meclislerde ve seyranda Türk dilinden başka dil kullanmaya" diyerek Türkçe'den başka konuşulan ve yazılan dilleri yasaklamıştır. Bugün Karaman halkının civar yerleşim bölgelerine nazaran daha düzgün bir lisan kullanmasını bu fermanla aramak lazımdır.

Karamanoğulları devletinin sınırları, en güçlü olduğu zamanlarda, Karaman, Konya, Sivas, Kayseri, Niğde, Adana, Antakya, Silifke, Anamur, Mut, Gülnar, Alanya, Gazipaşa, Antalya, Isparta, Beyşehir'e kadar uzanıyordu.

Karamanlılar kuvvetli düşmanlarının karşısında sarp yerlere bilhassa Toros dağlarına çekilerek korunurlar ve tehlike geçince tekrar İçel ve Larende (Karaman) tarafına geçerlerdi. Geçitler vasıtasıyla Konya'ya ulaşan ticaret kervan yollarını kontrol eden Karamanlılar, Ceneviz, Kıbrıs ve Malta tacirlerinden aldıkları vergiler ile mühim bir gelir temin ediyorlardı.

Lamos, Silifke, Anamur, Manavgat gibi kendilerine ait limanlardan tahsil ettikleri gümrük resmi önemli gelirlerdendi. Karamanoğullarının Alaaddin Bey'den itibaren hedeflerinin gümüş sikkeleri görülmektedir. Hristiyan alemi tarafından kutsal sayılan ve antik şehir olarak bilinen DERBE kenti Avrupalı hristiyan turistlerin dikkat ve ilgisini çekiyor.

(Derbe Karaman'a bağlı Aşıran köyü yakınlarında yer alır) Hristiyanların Hz. İsa Peygamber'den sonra kendilerine dini lider olarak bildikleri MICHAEL Derbe'de yatmaktadır.

Burayı ve MICHAEL'in kabrini ziyaret edenler Hristiyan inancına göre kendilerinin hacı oldukları edinilen bilgiler arasındadır.

Karaman 15 Haziran 1989 tarihinde Türkiye'nin 70. Vilayeti olmuştur.

KARAMAN'DA KÜLTÜR ve TURİZM...

Karaman, Bünyesinde Tarihin Eşsiz İzlerini ve Tabiat Güzelliklerini Barındırmaktadır.

Camileri, türbeleri, medreseleri, hanları, hamamları, kaleleri, mağaraları, tabii güzellikleri ve yetiştirdiği tarihe mal olmuş ünlü şahsiyetlerle Türk Turizmine hizmet edecek bir ilimizdir.

Karaman, İç Anadolu Bölgesinin ticari, kültürel ve turizm değerleri açısından önemli bir şehirdir. Konya-Mersin karayolu üzerinde yer aldığından Mersin, Adana ve Antalya'ya gidecek turistler Karaman'a uğramakta, ilimizi ziyaret etmektedirler. Karaman tarihi ve tabiat güzelliklerini seven yerli ve yabancı turistler için ideal bir turizm bölgesidir.

Zeyve Pazarı

Yaklaşık 600 yıllık bir tarihe sahip olan Zeyve Pazarı; Ermenek ilçemize bağlı, ilçeye 26 km. uzaklıktaki İkizçınar Köyü ile Yayla Pazarı köylerini ayıran dere üzerinde ve çevresinde kurulmuş; sayısı

300'e varan tarihi ulu çınarları, doğal güzellikleri, soğuk suları, yerleşim durumu, otantikliği, su değirmenleri, su hızarı, fırını, pazarı ile İç Anadolu Bölgesinde ve ilimizde başka örneği olmayan DOĞAL GÜZELLİKLERE SAHİP bir bölgemizdir. Temmuz, Ağustos, Eylül aylarında civar köylüler yetiştirdiği sebze ve meyvelerini Pazar günleri kurdukları pazarda yerli ve yabancı turistlere sunarlar.

Ayrıca yöreye has el sanatları ürünleri de bu pazarda satılmaktadır. Akdeniz'e yakınlığı Kazancı ve Gülnar üzerinden turistlerin kolayca ulaşabildikleri ve genellikle günübirlik gelip-gittikleri bir mesire yeridir. Kültür ve Turizm Bakanlığı Konya Kültür Ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu Müdürlüğü'nün 02.07.1999 tarih ve 342 numaralı toplantısı; 02.07.1999 tarih ve 3565 sayılı Kararı ile 2. Derece Doğal Sit Alanı ilan edilmiştir.

Taşkale

Taşkale'nin eski adı "Kızıllar" olup öz Türkçedir. Kuzey Asya Türk boylarından birinin ismidir. Konargöçer Türkmen yörükanıdandır. Osmanlı İmparatorluğunun iskan politikası uyarınca 6- 7 yüz yıl önce yöreye yerleşen bir aşirettir. Öz Türkçe olan bu isim 1952 yılında, kasabanın içindeki kale görünümüne tuf taşlardan, tahıl ambarlarından dolayı Kasabanın ismi İbrala Bucak Müdürü tarafından "Taşkale" olarak değiştirilmiştir.

Kızıllar halkının kökenleri şimdiki Sovyetler Birliği sınırları içinde kalan HAKAS Eyaletindeki Hakas Türkmenlerinin "Abakan" boylarındandır. Bu göz güneyde Sayan Dağları ve Tayga Ormanları ile çevrili Yenisey kıyılarında yaşamaktadır. Kızıllar halkının konuştukları dil Hakas Türkçesinin dördüncü dalındandır.

Kızılların nüfusu 1884 yılında Konya Salnamesine göre 1051, 1925'te 1123, 1970 sayımına göre 4114'tür. Yörede bulunan ve harabe halindeki Manazan, Miske, Zanzana, Yarmasar ile Purçu gibi antik yerleşim ve öğren yerlerinde yapılan tesbitler ve ortaya çıkan buluntular, Taşkale'de Roma, Bizans ve Osmanlı dönemlerine ait izler taşımaktadır.

Yüzey araştırmalarında ele geçen çanak-çömlek parçaları kaba fakat kırmızı astarlı olup, kötü fırınlanmış olmalarından Zanzana'nın Roma imparatorluk dönemine ait (İ.S.2-3. Yüzyıl) olduğu kabul edilmektedir.

Yeryüzünde mevcut olan ilk manastırlardan birisi kabul edilen Manazan Mağarası'nın ölü meydanından çıkarılan bir genç kadın cesedi Karaman Müzesi'nde muhafaza edilmektedir. Mağaranın doğu cephesinde yer alan bir niş içerisinde siva üzerine yazılmış bir kitabe mevcuttur. Kitabe mağaranın Bizans dönemine ait olduğunu belgelemektedir.

Taş ambarlar, kiliseden camiye çevrildiği kabul edilen Taş Camii ile birlikte bir savunma şehri niteliğindedir. Nevşehir, Göreme, Karaman, Göves, Konya, Hatunsaray, Gökyurt ve Keçimuhsine benzeri örnek yerleşmelerin Anadolu'da özellikle Bizans çağına tarihlendirilmektedir. Gizli tapınma, savunma ve saklanma gibi kaygılarla birlikte doğal etkilerden korunma ve dokuya uygun şekilde doğayı kullanma düşüncesinden kaynaklanan bu tür koloni yerleşimlerin benzeri olan Taşkale ambarları da Anadolu erken Hristiyanlık çağına tarihlendirilebilir. Burada tarihlendirmeye yönelik belge bulunmamaktadır.

Taşkale'nin tarih içindeki yerine açıklık getirecek önemli bir konu kasabada halen oturmakta olan halkın kaynağıdır. Kasabanın bundan önceki adı, halkının giyim kuşam ve geleneksel etkinlikleri (düzmece deve oyunu, oda oyunları vs), dokunmakta olan kızillar halısı yörede konar-göçer evli bir aşiretin iskan edildiğini ispatlamaktadır.

Taşkale'de arazilerin engebeli ve kıraç olması nedeniyle küçükbaş hayvancılık

Taşkale

tarım çalışmalarından daha önemlidir. Kasabada yaklaşık olarak 10.000 karaman koyunu, 3.000 tiftik keçisi ve 1000 civarlarında da baş büyükbaş hayvan vardır. Karaman koyunundan elde edilen yün kasabada köklü ve yaygın olan Kızillar halısının üretiminde hammadde olarak değer bulur. Kasabada faal olan 50 civarında halı tezgahı bulunmaktadır. Ancak geleneksel sarı ve kırmızı renklerin hakim olduğu Kızillar halısı, unutulmaya yüz tutmuş değerlerimizdendir.

1980 ve öncesi yıllarda Kızillar kadının geleneksel giysileri genel olarak yünden kendi el tezgahlarında dokudukları paçaları büzgülü siyah renk şalvar, enlice kırmızı renkli kuşak, fes üzerine sarılı oyalı yaşmak ile siyah örtüden oluşmakta iken bu giyim ve kuşam tarzı günümüzde tamamen değişmiştir.

İncesu Mağarası

Kasabanın sınırları içerisinde kent merkezinin 9 km güneyinde İncesu Deresi'nin doğu yamaçlarında yer alır. Uzunluğu 1.356 m.dir. İçerisinde sarkıt, dikit ve traverten havuzları bulunur. Bir doğa harikasıdır. İncesu mağara sistemi, kültür mantarcılığı, ve gıda saklaması için uygun şartlara sahiptir. Meyve, sebze, narenciye, süt ürünleri depolanmasına elverişli olup incesu Mağarasının ileri ki yıllarda depolama çalışmaları için altyapı hazırlanmaktadır.

İncesu Mağarasının yurdumuzdaki "mağara turizm envanterine" girmesiyle artan önemi, mağara turizmine açılmakla daha iyi anlaşılacaktır. Mağaranın diğer bir özelliğinin astım ve kalp yetersizliği gibi hastalıklara iyi geldiği yolundadır. MTA Genel Müdürlüğü tarafından fizibilitesi yapılan mağaranın aydınlatma ve yol projesi yaptırılmış olup, önümüzdeki yıllarda sağlık turizmine hizmet sunar hale getirilecektir.

İncesu Mağarası

Manazan Mağaraları

Manazan Mağaraları Yeşildere (İbrala) Taşkale (Kızıllar) Kasabaları arasında uzanan Yeşildere Vadisinin doğusunda, Karaman – Yeşildere Taşkale yolunun kenarındadır. Karaman’a uzaklığı 40 km. dir. Mağaralar içerisinde kil oranı yüksek kireçtaşı arazide, yüksek bir kaya kütesine tamamen insan eli ile oyulmuş beş katlı toplu meskenler halindedir.

İlk iki kat doğu batı yönünde hücre şeklinde birçok odacıktan oluşmaktadır. Doğudan ve batıdan vadiyi kontrol edebilecek stratejik konuma sahiptir. Ortada bulunan yüksek kaya kütesine oyulan diğer katlar yörede sırasıyla; Kum Kale, At Meydanı ve Ölüler Meydanı olarak adlandırılmıştır.

Manazan Mağarası

Mağaraların ön cephesi doğal olaylar sonucu tahrip olduğundan günümüzde belirgin bir girişi yoktur. 1. katta oyun-tular şeklinde bir çok mezar odaları vardır. Bu katta doğudan batıya doğruya sıralanan odalardan bazılarının şapel olduğu tespit edilmiştir.

Bunların içerisinde bazı geometrik şekillerin ve freskoların izleri bulunmaktadır. Şapellerin en büyüğü doğu bölümde yer almaktadır. Üstü beşik tonozlu olup yamaçta yer alan güney cephe doğal olaylar sonucu yıkılmıştır.

Doğal Tahıl Ambarları

Kasabasının kuzeyinde yaklaşık 40 m. yüksekliğinde 251 adet ambar mevcuttur. Genellikle iki bölmeli olan ambarlar arpa-buğday ve bakliyat saklamak üzere kullanılır. Ambarlarda 5-60 ton dolayında hububat depolanabilir.

Her mevsimde hava sirkülasyonunu sağlayan tuf taşlardan oluşmuş ambarlara "tutamak" yerlerinden çıkılır. Ma-

kara sistemi ile de ambarlara mahsul çıkarılır ya da indirilir.

Erken Hristiyanlık döneminden bu yana kullanıldığı kabul edilen taş ambarlardan birinin kilise olduğu ve camiye dönüştürüldüğü çeşitli kaynaklarda belirtilmektedir.

TMO Genel Müdürlüğünce yapılan incelemede bu ambarlarda saklanan buğdayların ortalama 50 yılda ancak

yüzde 5 oranında unlanma görüldüğü belirtilmektedir. TMO, 1989 yılında ambarları tanıtmak amacıyla İngilizce-Türkçe olarak 60 bin takvim, kartpostal ve dergi bastırılmış ve yurtiçi ve yurtdışında dağıtmıştır.

Ayrıca Taşkale Belediyesi tarafından Ankara, Konya ve Karaman'da fotoğraf sergileri düzenlenmiştir. TRT ve Alman ZDF kanalı tarafından da doğal tahıl ambarları çekimi yapılarak yayınlanmıştır.

Tahıl Ambarları

Kaleler

Karaman Kalesi: Karaman Merkez Hisar Mahallesinde, bir höyük üzerinde dış, orta ve iç kale olarak kurulmuştur. Dış kale surları tamamen yok olmuş, orta kale surlarının bazı bölümleri ile iç kale surları günümüze sağlam olarak ulaşabilmiştir.

Kesin yapım tarihi bilinmemekle birlikte XI. Yüzyılın sonunda XII. yüzyılın başlarında yapıldığı tahmin edilmektedir. Kale Selçuklu, Karamanoğulları ve Osmanlılar devrinde önemli bir konumdadır. XIII. Yüzyılda İlhanlılar ve 1468 yılında Osmanlılar tarafından tamamen tahrip edildikten sonra yeniden inşa edilmiştir. İç Kale batıya açılan tek kapılı, döndü yuvarlak, beşi kare dokuz burçludur. Burçlar ahşap direklerle bölünerek iki katlı hale getirilmiştir.

Ermenek Kalesi: Ermenek İlçesi'nin kuzeyinde bulunan, çok dik ve yüksek kaya sığınağının güneyinin kesme taş ve harçla yapılan mazgallı duvarlarla korunaklı hale getirilmesi ile inşa edilmiştir. Kaleye birisi doğudan kayalar kazılarak yapılmış, çok dar, diğeri de dik kayalığın alt bölümünden, yine kayaya oyularak yapılmış 72 basamaklı merdivenle çıkılan iki giriş bulunmaktadır.

Karaman Oğulları tarihinde önemli bir yeri olan kale, Gedik Ahmet Paşa tarafından alınarak Osmanlı topraklarına katılmıştır.

Mennan Kalesi: Kale, Ermenek İlçesi, Görmeli Köyü sınırları içerisinde, Açık-kır Dağının doğusunda, kuzeyi, güneyi ve doğusu çok dik ulaşımı çok zor olan

Karaman Kalesi

tepe üzerinde inşa edilmiş, Karaman Oğullarının önemli kalelerinden birisidir. Tepenin batısında kesme taştan, dikdörtgen planlı, beşik tonoz örtülü, güneybatı ve kuzeybatı köşelerinde iki kulesi olan bir yapı halen ayakta durmaktadır.

Başdağ Kalesi ve Askeri Tesisler

Araştırmacılar tarafından Karadağın değişik yerlerinde Binbirkilise Bölgesini koruyan kale kalıntıları tesbit edilmiştir. Bunlardan en önemlisi Karadağ'ın Kılbasan yönündeki yükseltisi üzerindeki Başdağ Kalesi ve Askeri tesisleridir. Başdağ kuzey- güney yönünde iki tepe ve bunların arasındaki bir düzlükten ve krater çukurundan oluşmaktadır.

Esas kale Kılbasan yönüne ve Mahalaç yönüne hakim olan kuzey tepesi üzerindedir. İri kesme taşlarla inşa edilmiş

olan kalenin kuzeyde iki, doğuda bir burcu bulunmaktadır. Burçlar çokgen ve yuvarlak plandadır. Kalenin kuzey ve doğu duvarlarına bitişik koşuşlar, iç avluda da büyük bir sarnıç vardır.

Karadağ üzerinde yer alan Binbirkilise Örenlerine Karaman – Madenşehir, Karaman – TRT Vericisi ve Karaman – Süleymanhacı yolları ile ulaşmak olanaklıdır. Ancak bu yollardan en iyi durumda olanı Karaman – Kılbasan – Karapınar yoludur. Yol üzerinde yer alan Dinek Köyünden kuzeye dönülür. Yolun ilk kalıntıların bulunduğu Madenşehir Köyüne kadar olan bölümü asfalttır. Diğer yolları kullanmak için özel donanımlı araç gerekmektedir.

Tescilli Taşınmaz Kültür Varlığı Sayısı:

a) Tek Yapılar: 4 adet askeri yapı, 213 adet dinsel ve kültürel yapı, 2 adet idari yapı, 62 adet sivil mimari örnek, 9 adet Doğal anıtlar olmak üzere toplam 290 adettir.

b) Sit Alanları: 68 adet arkeolojik sit, 4 adet kentsel sit, 9 adet doğal sit olmak üzere toplam 81 adettir.

Akteke Camii

Şahika Fotoğrafçılık Karaman

Camiler

Mader-i Mevlana (Aktekke)

Camii: Karaman'ın merkezi yerinde, İmaret Mahallesinde, Şifa Hamamı olarak bilinen tarihi Süleyman Bey Hamamının batısında yer almaktadır. Camii çevresinde hamamı, derviş hücreleri, güney ve batısında haziresi (mezarlığı) ve içerisindeki türbe ve mezarları ile bir külliye halindedir. Halk arasında Aktekke olarak bilinen camiye, içerisinde Mevlânâ'nın annesi Mümine Hatun'un türbesinin bulunması nedeniyle Mader-i Mevlâna Camii' de denilmektedir.

Camii bugünkü haliyle kapı üzerindeki kitabeden anlaşıldığına göre H.772, M.1370 yılında Karamanoğlu Alaeddin Bey'in emri ile yapılmıştır. Caminin olduğu yerde daha önce Selçuklular zamanında bir zaviye bulunmakta iken, Emir Musa Mevlâna'nın Babası Bahaeddin Veled'in Karaman'a gelmesi ile, zaviyenin bitişiğine bir mevlevi tekkesi yaptırarak buraya yerleştirmiştir. Mevlâna'nın annesi Mümine Hatun ve ağabeyinin vefat etmesi üzerine her ikisi de bu zaviyeye defnedilmiştir. Daha sonra Halil Bey'in oğlu Karamanoğlu Alaeddin Bey, kardeşinin (Süleyman

Şah'ın) kabrinin de bulunduğu bu yere bugünkü Camii yaptırmıştır. Ancak, bu cami içerisinde semahane ve türbe bulunması nedeniyle klasik cami mimarisinden farklıdır.

Caminin giriş kapısına iki renkli mermerle zıvanalı kemer yapılmıştır. Bunun üst tarafına da bir Mevlevi sikkesi işlenmiştir. Mevlevi sikkesinin taş kemerinde beş satır halinde kitâbesi yer alır. Kitâbenin Türkçesi şöyledir: "Ariflerin, kutbu, aşık-
ların, sultanların, milletin, Hak'kın ve dinin celâli (Mevlâna'nın) Tanrı pek zahir olan sırrını mukaddes kılsın. Kişi zâde ve keremli hatuna nispet edilen bu mübarek zaviyenin ve Karamanoğlu Mahmut oğlu, Halil oğlu Sait ve Şehit Seyfettin Süleyman Bey'in Merkadinin -Allah toprağını aydınlatsın- yapılmasını yüce sultan, âlemde Tanrı'nın gölgesi, ümmetlerinin dizginini elinde tutan Arap ve Acem sultanlarının efendisi, azgınları, inatçıları kahreden, kafirleri ve müşrikleri öldüren, fetih babası Karamanoğlu Mahmut oğlu Halil oğlu Alaeddin -Allah mülkünü muhallet kılsın, bayraklarını yükseltsin, yardımcılarını muzaffer ve hoşnut yapsın- Hicretin 772.yılı ve rebi-ulevvelinin evvellerinde emretti." →

Yunus Emre Camii : Caminin bulunduğu mahallenin adı çok eski kaynakla Sinle Mahallesi, daha sonraki kaynaklarda ise Kirişçi Mahallesi, tekkenin adı da Kirişçi Baba Zaviyesi olarak geçmektedir.

Burası eskiden türbe, cami, tekke ve mezarlıktan oluşan bir komplekstir. Esasen bu günkü cami tekkenin mescididir. Cami ve türbenin dışındaki yapılar zaman içerisinde yok olmuştur.

Cami önünde beş kubbeli bir soncemaat revakı olan, batısındaki türbe mekanıyla bütünleşmiş, minareli bir yapıdır. Kare planlıdır. Kare plan duvarlarla bütünleşmiş küçük ayaklar üzerindeki kemerlerle sekizgene dönüştürülmüştür. Caminin köşelerindeki tonoz bingiler üstte baklava dilimleri oluşturacak biçimde düzenlenmiştir. Sekizgenden sağır kubbeye geçiş küçük küresel üçgenlerle gerçekleştirilmiştir. Güney ve kuzeye ikişer, doğuya bir pencere açılmaktadır.

Medreseler

Hatuniye Medresesi: Karaman Merkezinde yer alan Medrese, Osmanlı Sultanı Murat Hüdavendigâr'ın kızı, Karamanoğlu Alaeddin Bey'in eşi Nefise Sultan tarafından 1382 yılında yaptırılmıştır. Mimarı Numan Bin Hoca Ahmet'tir.

Medrese, kapalı avlulu, tek eyvanlı, avlunun sağında ve solunda öğrenci hücreleri ve revakları bulunan bir yapıdır. Stelaktitli portali beyaz mermerden yapılmış olup, geometrik tezyinatlı yazı ve bitkisel dekorludur. Sağda ve solda bitki motifli iki sütunçe ile içte iki mihrap nişi bulunmaktadır. Kapı mor ve beyaz mermerden kilitleme tekniğinde yapılmış basık kemerlidir.

Eyvanda kalan izlerden buranın 2 m. yüksekliğe kadar altıgen formlu, turkuaz ve siyah renkli çinilerle kaplı olduğu anlaşılmaktadır. Yapının değişik yerlerinde ilmi öven yazılar vardır. Eyvanın sağında ve solunda bulunan kubbeli büyük odaların giriş kapıları da portal gibi grift kabarik bitki ve geometrik desenlerle süslenmiştir.

Tol Medrese: Ermenek İlçesi, Çınarlı Mahallesindedir. Karaman Oğulları Devrinde yaptırılan ilk büyük medresedir. Karamanoğlu Hükümdarlarından Bedrettin Mahmut Bey'in oğlu Emir Musa Bey tarafından 1339 yılında yaptırılmıştır.

Açık, revaklarla çevrili dörtköşe bir avlu ile iki tarafta medrese odaları, güney tarafında bir eyvan ve bunun sağında ve solunda kubbeli kısımlar, medhal bölümünün iki tarafında da diğer tonozlu odalar yer alır. Eyvanın sağ tarafında bulunan odada medreseyi yaptıran Emir Musa Bey ile ailesinden bazı kimselerin mezarı vardır.

Türbeler

1-Yunus Emre Türbesi: Karaman Merkez, Kirişçi Mahallesinde, Yunus Emre Camisinin batı bitişiğindedir. Tamamı kesme taştan yapılmış olup üzeri beşik tonoz örtülüdür. Batıya bakan yekpare taş kemerli kapısı basıktır. İçerisinde; Yunus Emre, Taptuk Emre, Yunus Emre'nin oğlu İsmail ve kızına ait 4 sanduka bulunmaktadır.

2-Cambazkadı Türbesi: Karaman Merkez, Fenari Mahallesindedir. Türbe kesme taştan, kare planlı, sekizgen kasnak üzerine yuvarlak kubbelidir. İçerisinde nesih yazılı mermer bir sanduka bulunmaktadır. Türbe Karamanoğlu II. İbrahim Bey'in kadı askeri Cambaz Kadı için yapılmıştır.

3-Demirgölek Türbesi: Karaman Merkez, Abbas Mahallesindedir. Tamamen kesme taştan, sekizgen planlı ve kubbeli olarak yapılmıştır. Giriş kapısı basık kemerli, pencereleri sivri kemerlidir. Karamanoğullarının son emirlerinden Emüddin Bey için yaptırıldığı sanılmaktadır.

4-Kaya Halil Türbesi: Karaman Merkez, Abbas Mahallesindedir. Türbe, kesme taştan, kare planlı, piramidal kubbeli olarak inşa edilmiştir. Karamanoğlu II. İbrahim Bey'in baş kadısı olan Kaya Halil adına

1409 da yaptırılan manzumenin içerisindedir. Türbede Kaya Halil ve eşinin mezarları bulunmaktadır.

5-Karaman Bey Türbesi: Ermenek İlçesine 18 km. uzaklıktaki Balgusan Köyündedir. Türbe, cami, imaret ve medreseden oluşan külliye'nin günümüze ulaşan tek yapısıdır. Kesme taştan inşa edilen türbede mezarların bulunduğu bölüm kubbeli, önünde yer alan namazgah bölümü beşik tonoz örtülüdür. Türbe içerisinde Karaman Bey ve yakınlarına ait mezarlar bulunmaktadır.

Hamamlar

1-Süleyman Paşa Hamamı: Karaman Merkez, İmaret Mahallesindedir. Süleyman Paşa tarafından Mevlana'nın Annesinin zaviyesine gelir olarak vakfedilmiştir. 14. yüzyıl ortalarında yapıldığı sanılmaktadır. Girişte merkezi kubbenin örttüğü soğukluk bulunmaktadır. Buradan kubbeyle örtülü ılıklik ve yıkanma bölümlerine geçilir. Bir göbek taşı etrafında 4 açık, 4 kapalı yıkanma yeri ve 12 kurnası vardır.

2-Lal Hamamı: Karaman Merkez, Gazi Dükkanı Mahallesindedir. Karamanoğulları Devrinde yapılmıştır. ılıklik bölümüne basık kemerli taş bir kapıdan

girilir. ılıklik bölümünün ortasında taştan bir fıskiye yer alır ve üzeri tonoz örtülüdür. Kapalı yıkanma yerlerinin üzeri kubbe, açık yıkanma yerlerinin üzeri tonoz örtülüdür.

3-Seki Çeşme Hamamı: Karaman Merkez, Seki Çeşme Mahallesindedir. Hamam dışarıda doğu tarafta iki payanda ile desteklenmiştir. Toprak damlı küçük bir giriş mekanından sonra merkezi kubbeli soyunma yerine geçilir. Soyunma yerinden kısa bir aralıkla kubbeli ılıklik kısmına geçilir. ılıklik mekanı soldaki bir kapı ile sıcaklık bölümüne açılır. Burada ortada göbektaşı, üç açık ve üç kapalı yıkanma yeri ile altı kurna yer alır.

Medresenin portal nişinin üst tarafında zengin bir mukarnas dekoru, bunun altında kitabesi yer almaktadır. İki tarafta bulunan yan nişler zengin dekorludur. Burada mukarnas dolguların etrafını çeviren sivri kemer üzerinde ağaç işlemler ve mihraplarda kullanılan tezyini motiflerin taş üzerine işlenmiş bir örneği görülmektedir.

Köşe dolgularına grift geçmeler ve üst kısma da dört iri kabare motifleri ile daha yukarıda tekrar mukarnas dolgular işlenmiştir. Konsolların üzerinde halat gibi birbirine örülmüş sütuncuklar bulunmaktadır.

Çeşmeli Kilise: Karaman İl Merkezinde Tapucak Mahallesi'dir. Kilise Binbirkilise'de bulunan küçük bazilikaların bir örneğidir. Uzunlamasına üç sahınlı kesme taşla inşa edilmiş bir yapıdır. Bizans Devrine aittir. Bir dönem cezaevi olarak kullanılmış ve dış mimarisini bozmayacak şekilde içerisine bazı eklentiler yapılmıştır. Bu ikinci kullanım sonucu içerisinde bulunan süsleme ve freskolar tamamen yok olmuştur.

Mahalaç Kilisesi: Karadağın en yüksek noktası olan (2283 m.) Mahalaç tepesinde kesme taştan latin haçı planlı bir kilise, kilisenin kuzeyinde serbest haç planlı bir mezar şapeli, kilisenin batısında manastır binası ve aralarında kalan avluda da sarnıçlar bulunmaktadır. Bu yapılar taş dehlizler ile bir birine bağlanmıştır. Manastır binası tamamen yıkılmıştır.

Mahalaç kilisenin doğusunda, yüzeyi kiliseye dönük büyük bir taşın üzerinde Hitit Hiyeroglifi ile yazılmış bir kitabe bulunmaktadır. Kitabede Hitit Kralı Hartapus'un adı geçmektedir. Ayrıca Hititlere ait bir sunak da tespit edilmiştir.

Çeşmeli Kilise

Binbir Kilise

Binbir Kilise: Karaman'ın kuzeyinde yer alan ve volkanik bir dağ olan Karadağ kitlesinin üzerinde orta çağ Bizans sanatını yansıtan bir çok kalıntı vardır. Bu kalıntılar Madenşehir Öreni, Yukarı Ören ve Değle Öreni adıyla bilinen yerlerde yoğunluk gösterir. Yöre halk arasında Binbirkilise olarak bilinir. Binbir sözcüğü Türklerin eski gelenekleri ile ilgilidir. Burada 20. yüzyılın başlarında araştırma yapmış olan Ramsay ve Bell köylülerin yöreyi bu şekilde adlandırmalarından esinlenerek kitaplarının adını "The Thovsard And One Churches" koymuşlardır.

Gezi ve Mesire Yerleri

Gökçe Çamlığı: Karaman-Mut yolu üzerinde 20.km.de kurulmuş çam ağaçlarıyla Turistik özellikte lokantası, ailelerin oturabileceği ve her türlü yeme- içme ihtiyacının karşılanabileceği bir mesire yeridir.

Yerköprü-göksu Şelalesi: Karaman'ın batısında, Habiller köyü yakınlarında Göksu nehri civarındadır. Göksu şelalesi Yerköprü alanında yer alır ve görülmeye değer güzelliكتedir.

Gödet Barajı: Gödet barajı civarı Karaman'ın önemli dinlenme ve mesire yerlerindendir, Karaman'a uzaklığı 20 km'dir.

Ayrancı Barajı: Ayrancı ilçe sınırları içindedir. Etrafı ağaçlandırılmış önemli bir mesire yeridir. Karaman'a uzaklığı 45 km.dir.

Yollarbaşı Tarihi Hüyüğü: Karaman-Merkeze bağlı Yollarbaşı kasabasının

dadır. Ağaçlandırılmış, düzenlemeleri yapılmış ve havuzu, Yunus Emre Çay bahçesi ile birlikte güzel bir mesire yeridir. Soğuk suyu, et pişirme ocakları, serinliğiyle ünlü bir mesire yeridir. Karaman'a uzaklığı 17 km'dir.

Taşkale-Gürlük Mesire Yeri: Taşkale kasabasının hemen doğusunda yer alır, soğuk yeşilliği ve alabalık üretme tesisleriyle ünlüdür. Karaman'a uzaklığı 50 km.dir.

Dereköy (Fisandun): Dereköy bahçeleri piknik ve mesire yeridir. Karaman'da uzaklığı 8 km.dir.

Yeşildere-Akköprü: Yeşildere kasabasının bahçeleri arasındadır. Yeşilliği ve güzel havası ile ünlüdür. Karaman'a 25 km uzaklıktadır.

Ermenek-Yerköprü: Göksu vadisindedir. Yeşilliği, tatlı ve soğuk suyu ile ünlü önemli bir mesire yeridir. Karaman'a uzaklığı 150 km'dir.

Şehit Pilot Hasan Baysal Mesire Yeri:

Karaman-Ermenek yolu üzerinde Ermenek'e 16 km. uzaklıkta, ormanlık alan üzerinde kurulmuş modern bir mesire yeridir.

Nadire: Ermenek İlçemizedir. Sedir, Göknaar ve Çam ormanları ile çevrili olan köy, Ermenek'e Alaköprü üzerinden 60 km., Anbar Boğazından 37 km. uzaklıktadır.

Köristan (Göktepe-Sarveliler): Sarıveliler ilçemiz Göktepe Kasabasının Çukurbağı Köyünde bulunan Köristan, eski yerleşim merkezlerinden birisidir. Lahit kapakları, kabartmalar ve arkeolojik değerleri bulunan bölge, yeşilliğinin ve ağaçlarının güzelliği ile aynı zamanda bir mesire yeridir.

Zeyve Pazarı: Yaklaşık 500 yıllık bir tarihe sahip olan Zeyve Pazarı; Ermenek ilçemize bağlı, ilçeye 26 km. uzaklıktaki kurulmuş; sayısı 300'e varan tarihi ulu çınarlar bulunmaktadır.

El Sanatları Ve Halıcılık

İlimizde ağaç oyma işçiliği, marangozluk, mobilyacılık oldukça yaygındır. Ayrıca bayanlar arasında nakış ve oya işçiliği de çok yaygındır.

Halıcılık ilimizin önemli gelir ve geçim kaynaklarından biridir. Yılda 16.500 m2 halı dokunmaktadır. Karaman'ın muhtelif yerlerinde 1.500 halı tezgahı bulunmaktadır. En çok halı dokunan yer Taşkale kasabası ve Koraş'tır. İlimizde dokunan halı çeşitleri şunlardır:

- Taşkale Halısı (Kızıllar Halısı)
- Kula Halısı
- Kars Halısı
- Kasaba (K.Karabekir) Halısı
- Yollarbaşı (İlisıra) Halısı
- Bergama Halısı
- Şirvan Halısı
- Koraş Halısı

Taşkale Halıları

Yöre halkı giyim eşyalarında kırmızı renge özel bir önem verdikleri gibi dokudukları halılarda da muhakkak kırmızı renk hakim olmaktadır. Kasabada Kızıllar Halısı adıyla 40'ın üzerinde geleneksel motif kullanılmaktadır. Halı dışında halı yastık, terk heybesi, halı çanta, seccade gibi hediyelik ve turistik amaçlı dokumalarda yapılan 650 dolayında halı tezgahı bulunmakta iken bugün bu sayı 50 civarına kadar inmiştir. Kızıllar Halısında sarı ve kırmızı renkler hakimdir. Halılarda genellikle kök boya kullanılmaktadır. Taşkale Halılarında; Enbelli, Mihraplı, Kiliseli, Tepsi Göbekli, Çavuş Göbekli, Post Motifli, Gölük Sulu, Tek Göbekli, Atgönyeği, Kuşlu, Çöp Sulu, Dalak Göbekli, Küsen Göbekli, Mangal Göbekli vb. motifler kullanılmaktadır.

Karadağ Mevkiinde Yaşayan Yılkı Atlarından Görüntüler

Merkez Karadağ da bulunan, Madenşehir Örenyeri içerisinde kalan Başdağ Kalesi ve çevresinde yaşayan "Yılkı Atları"

Türk Dilinin Başkenti, Tarih, Sanayi, Kültür Şehri Karaman'a Gelip De....

Yunus Emre'nin mezarını ziyaret etmeden,

Mevlâna'nın annesi Mümine Hatun'un Aktekte (Mader-i Mevlâna) Camii'ndeki mezarını görmeden,

Karaman Kalesi'ne çıkıp, Karaman'ı seyretilmeden,

Binbir Kilise, Madenşehir, Değle ve Derbe'yi gezmeden,

Otantik Taşkale Kasabası, Tahıl Ambarları, Manazan Mağarası, İncesi Mağarası ve Gürlük Mesire Yeri'ni görmeden,

Ermenek, Zeyve Pazarı'na gidip su değirmenleri ve su ile çalışan hızarın fotoğrafını çekmeden,

Karaman'ın meşhur calla, etli ekmek, arabaşı, batırık, şebit pilav, tarhanabaşı, küncülü helva, üzüm helvası, su böreği, guymak ve cevizli bandırmasını yemeden,

Bisküvi, çikolata, gofret, bulgur, un ve Taşkale halısı almadan,

- Karaman'ın meşhur elmasını yemeden,

- Karaman'ın koyununu görmeden, dönmeyin...